

Ægteskabsudvalget af 1969

Forslag

til

Lov om ændring af myndighedsloven og retsplejeloven (Forældremyndighed m.v. over børn uden for ægteskab).

(Forslaget til lovteksten er udeladt her, idet det er identisk med justitsministeriets lovforslag).

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

I *myndighedsloven af 1922* findes en række bestemmelser om forældremyndighed over børn uden for ægteskab. Forældremyndigheden tilkommer efter § 28, stk. 1, moderen alene, og faderen havde oprindelig kun mulighed for at få tillagt forældremyndigheden i tilfælde af moderens død, jfr. nu § 28, stk. 3, (udkastets § 28, stk. 4). Dog kan forældrene i medfør af § 30 med overovrighedens godkendelse aftale overførelse af forældremyndigheden til faderen alene. Reglerne i § 27 om samkvemsret fandt tidligere ikke anvendelse i forholdet mellem faderen og hans barn uden for ægteskab.

I forbindelse med lov nr. 256 af 4. juni 1969 om ægteskabs indgåelse og opløsning gennemførtes med virkning fra 1. januar 1970 en ændring af reglerne om *samkvemsret*, således at der under visse betingelser kan tillægges faderen til et barn uden for ægteskab samkvemsret. I bemærkningerne til lovforslaget (Folketingstidende 1968-69, tillæg A, sp. 839) anførtes bl.a., at der ikke er holdpunkter for at antage, at der i praksis er noget behov for i almindelighed at give faderen til et barn uden for ægteskab ret til personligt samkvem

med barnet, i det omfang forældrene til ægtebørn har det. Endvidere fremhævedes, at det måtte befrygtes, at en sådan samkvemsret navnlig i forbindelse med forhandlingerne om underholdsbidrag kunne give anledning til misbrug, som det ville være vanskeligt at imødegå. Efter lovens § 27, stk. 2, kan overovrigheden tillægge faderen til et barn uden for ægteskab ret til personligt samkvem med barnet, såfremt særlige omstændigheder, herunder navnlig faderens hidtidige forbindelse med barnet, taler derfor, og det er foreneligt med barnets tarv. Ifølge bemærkningerne er dette navnlig tilfældet, hvor forældrene i en længere periode har levet sammen i et ægteskabslignende forhold, eller undtagelsesvis, hvor der på anden måde har været nær og hyppig kontakt mellem faderen og barnet.

Om den praksis, der har udviklet sig med hensyn til faderens samkvemsret med et barn uden for ægteskab, kan oplyses, at der i almindelighed fastsættes samkvemsret, hvis samlivet mellem fader og barn har varet omkring 1 år eller derover, medmindre der foreligger omstændigheder, der også for ægtebørn vil føre til ophævelse af samkvemsretten. Også hvis samlivet har varet under 1 år, kan der fastsættes samkvemsret, stadig forudsat at samkvemsretten er foreneligt med barnets tarv, at